

Arrest

nr. 44 627 van 8 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 1 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Afgoooye en te behoren tot de Issaq-clan.

Enkele jaren geleden ging uw schoonbroer, Abdi Mohamed Ibrahim, zaken doen buiten Afgoooye. Toen hij terugkeerde naar de stad werd hij door Al-Shabaab aan een wegversperring gevraagd om een bedrag te betalen. Gezien uw schoonbroer het gevraagde bedrag echter niet op zak had werd hij gedood. In mei 2009 werd u door Al-Shabaab gearresteerd. Er werd u gevraagd om losgeld te betalen. Wanneer uw echtgenote 2 weken later het losgeld betaald had werd u op vrije voeten gesteld. Na uw vrijlating vernam u dat u opnieuw gezocht werd door Al-Shabaab. U vreesde bij een volgende

arrestatie door Al-Shabaab gedood te zullen worden. U verliet Afgoooye en reisde per voertuig naar Mogadishu. Vervolgens reisde u per voertuig naar Addis Ababa (Ethiopië). Op 16 oktober 2010 nam u een vlucht van Ethiopian Airlines. U vroeg op 28 oktober 2010 asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent er namelijk niet in geslaagd het aannemelijk te kunnen maken dat werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische en politieke kennis over Afgoooye en Somalië in het algemeen te wensen over.

U verklaarde namelijk dat u op 11 mei 1956 geboren werd in Afgoooye (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 21 januari 2010, p. 2) en steeds in Afgoooye woonde (p. 4). U voegde er aan toe dat u huwde te Afgoooye (p. 2), dat uw 5 kinderen (p. 3) allen geboren werden te Afgoooye (p. 4), 3 van uw broers in Afgoooye resideren (p. 5) en sinds u ongeveer 15 jaar oud was (p. 6) als groentehandelaar werkzaam was te Afgoooye (p. 6). Tevens verklaarde u groenten ingekocht te hebben van de boeren in Afgoooye (p. 6-7) en sinds het begin van de burgeroorlog steeds handel te hebben gedreven binnen Afgoooye (p. 7) hoewel u eerder ook handel dreef met Mogadishu, Kenia en Ethiopië (p. 4 en 7). Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaarde in Afgoooye in de wijk Hawo Tako geresideerd te hebben (p. 7) doch dat u geen enkel andere wijk in Afgoooye bij naam kon noemen (p. 8) en in dit opzicht verklaarde dat er wel degelijk andere wijken in Afgoooye bestaan naast uw wijk Hawo Tako, doch dat u de namen van de andere wijken in Afgoooye vergat (p. 7-8). Vervolgens verklaarde u dat Afgoooye het thuisland is van de Jareer-clans (p. 8) doch beweerde u geen namen van Jareer-clans te kunnen benoemen (p. 8) hetgeen toch bevreemdend is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Afgoooye in werkelijkheid niet het thuisland is van de Jareer-clans (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast verklaarde u dat er ook clanleden van Hawiye (p. 8), clanleden van Sideed (p. 8) en clanleden van Sagaal (p. 8) in Afgoooye wonen (p. 8) en dat uw eigen Issaq-clan (p. 8) in de minderheid is in Afgoooye (p. 8). In deze zin is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde geen enkele subclan van Hawiye die in Afgoooye resideert te kunnen benoemen (p. 8) en evenmin slaagde u erin subgroepen van Sideed en Sagaal te benoemen die in Afgoooye resideren (p. 8). Daarnaast is het merkwaardig dat u verklaarde de termen Waadan (p. 11) en Begedi (p. 11) niet te kennen hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het hier om clans gaat die in Afgoooye resideren (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast beweerde u geen subclans van clangroep Raxanwein te kunnen benoemen (p. 12) hetgeen merkwaardig is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Raxanwein in Afgoooye resideren (zie informatie in administratief dossier).

Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u namen van steden of dorpen rond Afgoooye kon noemen (p. 14) zei u achtereenvolgens Janale (p. 14), Jamane (p. 14) en Jilib (p. 14) en u voegde er aan toe dat u geen namen van dorpen kent die dichter gelegen zijn dan degene die u opsomde (p. 14). Dit is toch hoogst bevreemdend gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Janale zich op meer dan 50 km van Afgoooye situeert (zie informatie in administratief dossier) en Janale en Jamane zelfs op meer dan 300 km van Afgoooye gelegen zijn (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde vervolgens gereisd te hebben naar Jamane, Janale en Jilib (p. 14) doch u kon geen enkel dorp opnoemen dat gelegen is tussen Afgoooye en Janale (p. 14), tussen Afgoooye en Jamane (p. 14), tussen Afgoooye en Jilib (p. 14) noch slaagde u er in dorpen tussen Afgoooye en Wanlaweyn bij naam te noemen (p. 14). Daarenboven is het merkwaardig dat u verklaarde volgende termen niet te kennen: Garbis (p. 9-10), Bisiqley (p. 10), Garas Balley (p. 10), Galhareeri (p. 10), Jeeran (p. 10), Buulo Rasqi (p. 10), Doonka (p. 10), Dhajalokh (p. 10), Beerta Bisikrin (p. 10), Dai Saffi (p. 10), Moordiinle (p. 10), Buslow (p. 10), Awdhegle (p. 11), Doon Aw Suurre (p. 12), Marerrey (p. 12), Ballow (p. 12), Jeeran (p. 12), Carbis (p. 12) en Raqayle (p. 10-11) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de opgenoemde termen allen namen van dorpen zijn die zich in de onmiddellijke nabijheid van Afgoooye situeren (zie informatie in administratief dossier). Verder kon u de correcte naam van de rivier die door Afgoooye stroomt niet benoemen (zie informatie in administratief dossier).

Eveneens opmerkelijk is dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg welke krijgsheren of groeperingen Afgoooye achtereenvolgens controleerden sinds de uitbraak van de burgeroorlog in 1990 (p. 9) u steeds uw verklaringen wijzigde. Zo verklaarde u aanvankelijk dat Al-Shabaab Afgoooye controleerde sinds 2 jaar voorafgaand aan de dag dat u Afgoooye verliet (p. 9) en dat voordien de regering Afgoooye controleerde (p. 9). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-

generaal u evenwel vroeg welke regering Afgoooye controleerde repliceerde u echter "dat weet ik niet" (p. 9). Vervolgens beweerde u dan weer dat Al-Shabaab Afgoooye controleerde sinds 1990 (p. 9). Merkwaardig is tevens dat u verklaarde niet te weten wie Mohamed Omar Mudey is (p. 13) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Mohamed Omar Mudey gedurende een periode van 2 jaar de burgemeester van Afgoooye was tot hij in september 2008 vermoord werd (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast is het bevreemdend dat u beweerde de volledige naam van Indha'Adde niet te kennen (p. 13) hoewel u nochtans beweerde dat Indha'Adde ooit de controle had over Afgoooye (p. 13). Het is voorts merkwaardig dat u beweerde niet te weten wanneer Indha'Adde precies Afgoooye controleerde (p. 13) en niet met zekerheid zijn clan kon benoemen (p. 13-14). Daarnaast beweerde u dat de groeperingen Al-Ittihad (p. 13), Al-Shabaab (p. 13), Al-Qaeda (p. 13), Al-Muslimun (p. 13) en Al-Islam (p. 13) ooit de controle hadden over Afgoooye (p. 13) doch u beweerde van geen enkele van deze door u genoemde groeperingen namen van leiders te kunnen benoemen (p. 13). Naast Indha'Adde (p. 13) kon u tot slot geen enkele andere krijgsheer of politieke leider uit Somalië bij naam noemen (p. 16) en u voegde er aan toe evenmin andere milities of groeperingen in Somalië bij naam te kennen (p. 16). Hoewel u nochtans beweerde dat u vreesde gedood te zullen worden door Al-Shabaab (p. 17) kon u geen enkele naam benoemen van leiders of belangrijke personen van Al-Shabaab (p. 18).

Voorts blijkt uit uw gehoor dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem tevens bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u dat de Somali-bevolking bestaat uit diverse clangroepen zoals Hawiye (p. 8), Darod (p. 8), Sideed (p. 8) en Sagaal (p. 8). U beweerde tevens dat Hawiye, Sideed en Sagaal in Afgoooye resideren (p. 8). Het is dan ook zeer merkwaardig dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u achtereenvolgens vroeg "Kent u [...] namen van subclans van Hawiye?" (p. 8) en "Kent u [...] namen van subclans van Sideed en Sagaal?" (p. 8) steeds ontkennend antwoordde. Voorts is het bevreemdend dat u beweerde dat uzelf (vragenlijst Commissariaat-generaal dd. 14 december 2009, punt 7), uw echtgenote (p. 3) en uw moeder (p. 5) tot de Issaq-clan behoren doch wanneer u naar uw clankennis werd gevraagd beweerde "Ik ken niet eens Issaq hoe zou ik de rest dan kennen?" (p. 8). U verklaarde voorts geen enkele clan van de clangroep Darod bij naam te kennen (p. 14). U kon evenmin subclans van Digil (p. 12) noch Merifle (p. 12-13) bij naam noemen en verklaarde in deze zin "Ik ken niet eens mijn eigen subclan dus hoe zou ik het weten" (p. 12). Gezien het primordiaal belang van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie informatie in administratief dossier) is uw onwetendheid ten zeerste merkwaardig.

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u voorgelegde Somalische identiteitskaart op naam van Abdikarim Farah Abdillahi kan enerzijds gesteld worden dat het merkwaardig is dat deze identiteitskaart geen uitgiftedatum vermeldt. Anderzijds is het bevreemdend dat de door u voorgelegde identiteitskaart uitgereikt werd te Mogadishu hoewel u steeds beweerde geboren te zijn in Afgoooye (p. 2) en steeds in Afgoooye gewoond te hebben (p. 4). Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat – evenwel vóór 1991 (u werd geboren in 1956) – identiteitskaarten werden uitgereikt in alle steden in Somalië (zie informatie in administratief dossier) hetgeen vraagtekens plaatst bij de door u voorgelegde identiteitskaart die in Mogadishu werd uitgereikt en niet in uw beweerde woonplaats Afgoooye.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker haalt in een eerste en enige middel aan *"de schending van de motiveringsplicht, meerbepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich tijdens het verhoor tot aan de pauze liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een originele identiteitskaart voor zonder uitreikingdatum. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie door de Commissaris-generaal toegevoegd aan het administratieve dossier, dat in Somalië sinds 1991 geen identiteitskaarten meer worden uitgereikt en dat vóór de val van de Somalische staatsinstellingen in 1991 in alle steden en districten identiteitskaarten werden uitgereikt. Verzoekers neergelegde identiteitskaart werd uitgereikt in Mogadishu terwijl hij verklaarde altijd in Afgoooye te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Om deze redenen kan aan de identiteitskaart geen bewijswaarde worden gehecht.

3.2. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel

waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Daarenboven kan geen geloof worden gehecht aan zijn beweringen illegaal gereisd te hebben. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Dit ondermijnt verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en klemmt te meer nu verzoeker stelde dat hij internationale handel dreef.

3.3. Uit het administratieve dossier blijkt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers onwetendheid terecht werden vastgesteld. Zoals de bestreden beslissing stelt zijn er geen elementen in het dossier die kunnen wijzen op een verblijf in Somalië, laat staan dat verzoeker de Somalische nationaliteit zou hebben. Het totaal gebrek aan parate kennis van verzoekers beweerde omgeving staat haaks op verzoekers profiel van zakenman en groothandelaar. Verzoeker mist algemene geografische kennis van Somalië en de stad Afgooye terwijl hij beweerde altijd in Afgooye te hebben gewoond en tot 1991 als handelaar in de streek te hebben rondgetrokken (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoeker herkent bovendien niet de plaatsnamen van de nabijgelegen dorpen wanneer deze hem worden aangereikt door de dossierbehandelaar. Daargelaten dat verzoekers kennis over de politieke toestand in Somalië en Afgooye uiterst beperkt is, wordt de waarachtigheid van zijn beweerde herkomst uit Somalië volledig onderuit gehaald door zijn gebrekkige kennis van het Somalische clansysteem. Uit de objectieve informatie aan het administratieve dossier toegevoegd blijkt dat in de Somalische context gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Dat verzoeker handel kon drijven zonder enig besef van de sociale en economische omgeving is dan ook ongeloofwaardig. Verzoeker meet zich klaarblijkelijk een valse identiteit en nationaliteit aan.

3.4. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de dood van zijn schoonbroer, hoewel deze gebeurtenis voor verzoeker een aanleiding was van zijn vlucht uit Somalië. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat zijn schoonbroer ongeveer zes maanden voor zijn vertrek uit Somalië eind september 2009 werd vermoord, terwijl hij tijdens het verhoor door de Commissaris-generaal eerst verklaarde dat hij *“stierf een lange tijd geleden”* en later beweerde dat zijn schoonbroer *“anderhalf tot twee jaar geleden”* werd gedood (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en 17). Deze tegenstrijdigheden versterken het verzonnen karakter van verzoekers asielrelaas.

3.5. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van verzoekers medische problemen, zijn *“zware ziekte die ongeneeslijk is en die zijn immuunsysteem aantast”*, kan verzoekers verregaand gebrek aan kennis over Afgooye, Somalië, het clansysteem en de politieke situatie in Somalië niet worden toegedekt door zijn verwardheid omwille van zijn medische diagnose. Overigens had verzoeker de mogelijkheid om, indien de diagnose voor het verhoor door de Commissaris-generaal plaatsvond, zijn gezondheidstoestand tijdens het verhoor ter sprake te brengen, dan wel eerder aan zijn advocaat mee te delen. Nergens blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker verward was. Tot slot is verzoekers kennis van de Somalische taal onvoldoende om zijn nationaliteit aan te tonen. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken.

3.5.1. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk de Somalische nationaliteit te bezitten. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken immers de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. De Raad dient vast te stellen, na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier, dat de Commissaris-generaal terecht heeft besloten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden nationaliteit en afkomst zodat het asielrelaas evenmin kan overtuigen.

3.6. De Raad merkt volledigheidshalve op dat hij, overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming, te oordelen over de vraag of verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. Waar uit het medische attest blijkt dat verzoeker een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling en geen

adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst, kan de Raad slechts herhalen dat verzoeker niet afkomstig is uit Somalië. Verzoeker dient zich hoe dan ook inzake de beoordeling van zijn medische problemen te richten tot de daartoe geëigende procedure.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt, zijn zijn verklaringen leugenachtig en komt de neergelegde identiteitskaart gefabriceerd voor. Verzoekers aangemeten nationaliteit is bedrieglijk. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK